

خداوند متعال در سوره مبارکه آل عمران می فرماید:

وَكَايُنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتِلَ مَعَهُ رَيْبُونْ كَثِيرٌ فَمَا وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾؛ چه بسیار پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراهشان نبرد کردند و از هر رنجی که در راه خدا دیدند، نه سستی ورزیدند و نه ضعف و زبونی نشان دادند و خداوند، شکیبایان را دوست می دارد. سخنشان فقط این بود که پروردگارا! گناهان ما را ببخش و از تندروی های مادرکارها در گذر! آگاه های ما را استوار بدار و ما را بر جمعیت کافران پیروز کن!.

واژه «رَبَّيُونْ» در این آیه شریفه به مردمی خداپرست اشاره دارد که مخلصانه در رکاب پیامبران با کافران و مشرکان جنگیدند. به گفته روایات، یاوران راستین امام زمان ارواح فدا شده نیز مصداق تام «رَبَّيُونْ کَثِيرٌ» بوده، دارای ویژگی های خاص ایشان هستند.

در این دو آیه شریفه، ویژگی های اساسی «رَبَّيُونْ» بیان شده است؛ ابتدا درباره هریک از این ویژگی ها توضیحی مختصر ارائه کرده و سپس برخی از ویژگی های یاران حضرت را از منظر سخنان معصومین (علیهم السلام) به تماشا می نشینیم.

یک: قدرت والای (ومی)

خداوند متعال، جنگاوران مجاهدی را می ستاید که به عشق خدا و رسول او، خالصانه در میدان های طاق فرسای جنگ استقامت ورزیدند و لحظه ای ضعف از خود نشان ندادند؛ ستارگان درخشانی که حتی با طولانی شدن جنگ و پیشامد مصیبت های گوناگون، نه در عشق و اراده آهنینشان ضعفی پیدا شد و نه در برابر دشمن، دست خضوع و تسلیم بالا بردند:

فَمَا وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا؛ از هر صدمه ای که در راه خدا دیدند، نه سستی ورزیدند و نه ضعف و زبونی نشان دادند.

دو: بردباری

دلیر مردانی که در این آیه، مورد ستایش خداوند قرار می گیرند، مجاهدانی خستگی ناپذیرند که به سبب بردباری فوق العاده شان، محبوب ذات اقدس الهی شده اند: «وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ؛ و خداوند، چنین صبرکنندگانی را دوست می دارد».

اگر دشمنان رزمندگان و بسیجیان، جز همین جمله در قرآن نازل نشده بود، برای پاداش آن ها کافی بود. چه پاداشی بالاتر از محبوبیت نزد خداوند قابل تصوّر است؟! آن که پروردگارش او را دوست بدارد، چه چیزی کم خواهد داشت؟!

سه. طلب آمرزش، استقامت و یاری

چنین مجاهدان راستینی در کشاکش مصیبت های جنگ و رنج های جنگاوری، زبان حال و قالشان، چیزی جز طلب آمرزش، عذرخواهی و طلب استقامت و یاری از پروردگارش نیست:

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا؛ سخنشان جز این نبود که پروردگارا! گناهان ما را ببخش و از تندروی های مادرکارها در گذر.

این رزم آوران الهی، نه تنها خود و عمل خود را نمی بینند، بلکه همواره عذر تقصیر به درگاه الهی می آورند که خدایا! تو خود کوتاهی های ما را در انجام وظیفه ببخشا و از گناه و زیاده روی و کوتاهی ما به لطف و مرحمت خویش در گذر: «رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا؛ و افراط های ما نیز در انجام وظیفه بندگی و مجاهدت چشم پیوش». «وَاِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا»؛ پروردگارا! همه هستی ما از تواست و اکنون به درگاه تو تقدیم می کنیم. لطف و مرحمتی کن و کاستی ها و لغزش های ما را تو خود جبران و اصلاح فرما! بار پروردگارا! این راه خطر خیز را با همه افت و خیزهایش تا بدین جا رسانده ایم؛ اما چه امان از سستی در ادامه راه و فریب های شیطان و زمین گیری دنیا؟! پس اکنون خدایا! ما را تا سرانجام این راه، همواره استوار و پابرجا بدار: «وَوَثِّبْتَ أَقْدَامَنَا»؛ بار خدایا! هر چند مأموریت ما انجام وظیفه است، نه رسیدن به نتیجه؛ اما نهایت آرزوی ما پیروزی بر کافران و نابکاران عالم است. خدایا! تو خود به قدرت قاهر خویش ما را بدین هدف برسان: «وَاَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ».

چهار: رابطه عاشقانه با پروردگار

آیات متعدّد دیگری در قرآن داریم که بنا بر روایات پیامبر (صلی الله علیه و آله) و اهل بیت (علیهم السلام) در شان گروهی از شیعیان نازل شده است که در آخر الزمان پدیدار خواهند شد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَزِدْكُمْ مِنْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! هر کس از شما که از آیین خود بازگردد، [بداند که] خداوند به زودی، قومی را برمی انگیزاند که ایشان را بسیار دوست می دارد و آن ها نیز خداوند را دوست می دارند و در برابر مؤمنان سرافکننده و فروتن و در مقابل کافران سرافراز و مقتدرند. (۱)

لحن آیه پیشین، رنج و ناراحتی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و مؤمنان راستین از سست عنصری و دم دمی مزاجی افراد ضعیف الایمان را نشان می دهد؛ ناراحتی و نگرانی از عقب گرد و بازگشت مسلمانان سست ایمان به حلقه کافران. این آیه نورانی در بر دارنده بشارتی شورانگیز به پیامبر و مؤمنان راستین است که هرگز نپندارید قوام دین خدا فقط به عده ای تازه مسلمانان ضعیف است که اگر به کفر و شرک بازگردند، اسلام و افتخارهای آن از بین می رود. اگر عده ای از اسلام روی گردانیدند و به کفر بازگشتند، هرگز اندوهی به خویش راه ندهید؛ چرا که خداوند، در آینده، مؤمنانی را برخواهد انگیزد که نخستین صفت و مدال افتخارشان این است که محبوب خداوندگار، و محبّ اویند: يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ؛ خداوند دوستدار ایشان است و ایشان نیز دوستدار خداوندند.

عشقی مقدس و طرفینی بین ایشان و پروردگارش برقرار شده است؛ فضیلتی بس ارزشمند که مقامی بالاتر از آن تصوّر شدنی نیست.

پنج: فروتنی در برابر مؤمنان و کدفرازی در برابر کافران

علامت این عشق پاک طرفینی، دو صفت همراه با هم است: «أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ»؛ در برابر مؤمنان متواضع و فروتن اند و در مقابل کافران گردن فراز و مقتدر.

در مقابل اهل ایمان، چنان تواضع دارند که گویا بنده ایشانند. در برابر مؤمنان به هیچ وجه انانیت و خودبینی ندارند؛ به طوری که گویا خود ایشانند. همینان که در برابر مؤمنان، چنین خاکی و متواضعند، در مقابل کافران، سرسخت و عزتمندند. ایشان در مقابل گردن کشان چنان در اوج عزّت و قدرت و گردن فرازی اند که گویا آنان را هرگز به شمار نمی آورند.

یاران اما زمان علی

(اوصاف و ویژگی‌ها)

خوشا به حال شیعیان قائم ماکه در زمان غیبتش منتظر ظهور او هستند و در هنگام ظهورش فرمانبردار او!.

هشت: فوبان اهل عبادت

امام باقر (ع) در تفسیر آیه: «وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ» (۱) و ما بعد از ذکر (تورات) در زبور نوشتیم که البته بندگان صالح من، زمین را به ارث خواهند برد، فرمودند: مراد از بندگان صالح، اصحاب حضرت مهدی (ع) هستند که در آخر الزمان می آیند.

امام صادق (ع) درباره یاران حضرت مهدی (ع) فرمودند: مردانی که شب را نمی خوابند، برای آنها در نمازشان زمزمه ای چون زبور عسل است، شب را بر اعضایشان در حال ایستاده بیتوته می کنند، روز براسب هایشان سوار و آماده جهاد هستند، زاهدان شب و شیران روزند.

نه: شجاع و غیور

امام علی (ع) در وصف شجاعت آن هاست فرمایند: همه شیرانی اند که از بیشه های خود خارج شده اند و اگر اراده کنند، کوه ها را از جا برمی کنند. و امام سجاد (ع) می فرمایند: به هر کدامشان نیروی چهل مرد داده شده است... اگر بر کوه های آهن گذر کنند، آنها را قطعه قطعه می کنند. امام باقر (ع) نیز فرمود: دل هایی چون پولاد دارند. از هر سو تا مسافت يك ماه راه، ترس بر دل های دشمنانشان سایه می افکند.

ده: در آرزوی شهادت

تلاش همه جانبه برای انجام تکلیف و انجام وظیفه، منتظران را لایق دریافت خلعت شهادت خواهد کرد؛ از این رو منتظران با تمام وجود برای جلب رضایت حضرتش تلاش می کنند، بلکه توفیق شهادت نصیبشان گردد و همنشین با خوبان برگزیده پروردگار، رزق همیشگی آنان گردد. امام صادق (ع) در توصیف ایشان فرمودند: گویا دل هایشان نور باران است... برای شهادت دعا می کنند و آرزومند کشته شدن در راه خداوند.

وعده الهی در این آیه نورانی و معجزه آمیز، از ظهور خدا باورانی ثابت قدم با دو صفت والای باطنی و روحی خبر می دهد که هم محبوب خدا، و هم محب اویند؛ ویژگی های والایی که از راه های ظاهری قابل تشخیص نیست؛ زیرا این دو ویژگی قلبی، رازی نهان بین عاشق و معشوق است که بیگانگان از آن آگاهی ندارند؛ اما کسانی که این دو ویژگی قلبی را دارا هستند، دوشانه ظاهری در رفتار و گفتارشان پدیدار می شود:

اول: «أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ؛ خاضع و فروتن در برابر مؤمنان»؛
دوم: «أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ؛ عزت مند و مقتدر در برابر کافران»

شش: نهر اسیدن از سرزنش ها

نشانه دیگر این مردان الهی این است که در جهاد فی سبیل الله، از هیچ سرزنشی نمی هراسند: «يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ؛ آن ها در راه خدا مجاهده می کنند و از سرزنش هیچ ملامت گری هراسی ندارند». مجاهده فرهنگی این رادمردان، زبان ملامتگران را ضدشان می گشاید؛ ولی آن ها هیچ باکی ندارند. اگر بنا بود، در مجاهدت های الهی ملامتی در کار نباشد، این آیه برای چه بود؟! شیعیانی مخلص همچون میثم تمارها، حجر بن عدی ها و ابوذر ها تبعید شدند؛ زندانی و شکنجه شدند، و بدن هایشان را بر دار نگه داشتند؛ اما لحظه ای از ولایت مولایشان علی (ع) و ستایش او دست برنداشتند تا آن که زبانشان را بریدند؛ شکمشان را دریدند و عاقبت به شهادت رسیدند.

هفت: پرتلاش و مطیع

پیامبر اکرم (ص) در وصف یاران امام زمان (ع) فرمود: «زحمت کش و کوشا در پیروی از اویند». و صادق آل محمد (ع) فرمود: آنان فرمانبردار تر از کنیز برای مولای خود، نسبت به [حضرت] مهدی هستند...

بر این باور، هر کس بخواهد در آن روزگار خدمتگزاری حضرت نصیبش گردد، باید هم اکنون در دوران غیبت، خدمت به آن حضرت و یاران او را سرلوحه کارهای خود قرار دهد؛ چرا که بدون شک کسی می تواند خدمتگزار حضرتش در دوران ظهور باشد که هم اکنون نیز لیاقت خدمتگزاری را در خود ایجاد کرده باشد. همان گونه که امام صادق (ع) یکی از ویژگی های پیروان امام زمان (ع) را چنین بیان کردند:

بنیاد فکری حضرت مهدی (عج)

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان قدس، نبش
ایتالیا، پلاک ۹۸ | کد پستی: ۱۴۱۷۷۴۳۳۱۳
mahdaviyat.ir
تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۹۹۸۶۰۰